

แขกที่ไม่ได้รับเชิญทั้งหลาย

De ubudne gjestene

- En fortelling fra Iran

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีหญิงชราคนหนึ่งอาศัยอยู่ในกระท่อมดินหลังน้อย บริเวณชานเมือง
เล็กๆในประเทศอิหร่าน บ้านของนางมีสวนหย่อมเท่ากับกระเบทรายเล็กๆ ในสวนนี้มีต้นไม้หนึ่ง
ต้นสูงเท่าไม้ขีดไฟ รอบๆสวนมีกำแพงดินสีด้านล้อมรอบ

Det var en gang en gammel dame som bodde i et lite leirhus i en liten landsby i Iran. Huset hadde en
hage like stor som en sandkasse. I hagen var det et tre like stor som en fyrstikk. Rundt hagen var det
fire vegger av leire.

บ่ายวันหนึ่งนางได้นำต้นดอกชาดัวร์ (chador) ขนาดยาวที่กำลังบานสะพรั่งมาห่อพันรอบๆตัวของนาง และได้เดินออกไปเพื่อไปทักทายเพื่อนบ้าน ในขณะเดียวกัน ต้นชาดัวร์ก็เริ่มปลิวขึ้นบนท้องฟ้าเสมือนกับผ้าคลุมหน้าเจ้าสาว ทันใดนั้นนางรู้สึกได้ว่าฝนตก ได้กลิ่นโคลนจากผนังกระท่อมที่เปียกฝน ฝนเริ่มตกกระหน่ำและฟ้าร้องคำราม

En ettermiddag svøpte hun sin lange blomstrede chador rundt seg og gikk ut for å hilse på naboene. Idet chadoren begynte å svaie i lufta som et brudeslør, kjente hun plutselig at det begynte å regne, lukten av fuktig leire kom fra veggene. Det begynte å pøsregne og tordne.

หญิงชราเดินเข้ากระท่อมและและคลานเข้าไปนอนอยู่ใต้ผ้าห่ม

“บังค์ บังค์ บังค์”

เสียงนั้นมาจากเจ้านกกระจอกตัวน้อยที่เปียกปอน หยดน้ำไหลลงจากปากของมัน “ดริบ ดริบ ดริบ”

และปีกที่เปียกปอนของมันกระพือไปมา “คลັสค คลັสค คลັสค”

หญิงชราจึงได้นำเจ้านกกระจอกตัวนั้นเข้าไปในห้องและห่มปีกมันด้วยผ้าที่แห้งผืนน้อยๆ

Den gamla dama gikk inn og krøp under dyna. Da hørte hun plutselig: «Bank, bank, bank!» Det var liten klissvåt spurv .Vanndråper falt ned fra spurvens nebb: «Drypp, drypp, drypp!» Og de våte vingene flakset mot hverandre: «Klask, klask, klask!» Den gamle dama tok spurven med seg inn i rommet og dekket vingene med et lite tøyestykke.

“บั๊งค์ บั๊งค์ บั๊งค์”

หญิงชรารีบเดินไปยังประตูและถามว่า “ใครมาเคาะประตู” ในขณะที่นางเปิดประตู เจ้าอีกาตัวเปี้ยกปอนก็บินเข้ามาในบ้าน และสับัดน้ำไปโดนเจ้านกกระจอก

เจ้านกกระจอกกำลังจะต่อว่าเจ้าอีกา ในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็ก็นยินเสียงเคาะประตู

“บั๊งค์ บั๊งค์ บั๊งค์” เจ้าแมวตัวเปี้ยกปอนย่องเข้ามาในบ้าน

«Bank, bank, bank!» Den gamle dama skyndet seg til døra og spurte: «Hvem er det som banker på?» I det hun åpnet døra fløy det ei klissvåt kråke inn i huset og dusjet spurven i vann.

Spurven skulle til å kjefte på kråka, med akkurat da hørte de: «Bank, bank, bank!» En gjennomvåt katt kom labbende inn i huset.

เมื่อนกกระจอกและอีกาเห็นเจ้าแมวตัวนั้น มันจึงเบียดตัวชิดกันและตัวเริ่มสั่นด้วยความกลัว

“เหมียว” อ่ากลัวคนที่เราไม่รู้จัก ในบ้านหลังนี้เราทุกคนเป็นเพื่อนกัน” เจ้าแมวยิ้มอย่างมีเลศนัย

Da spurven og kråka så katten, klenget de seg på hverandre og begynte å skjelve av redsel.

«Miau, ikke vær redd for de du ikke kjenner, i dette huset er vi alle venner,» smilte katten lurt.

ในช่วงคืนวันนั้น มีแขกตัวเปี้ยกปอนเข้ามาอีกหลายตัว:

สุนัขเฝ้าบ้านหนึ่งตัว และแม่วัวตัวใหญ่ที่ดันตัวเองเข้าไปในบ้านและทำให้แผ่นดินสั่นสะเทือน สัตว์ต่างๆ
กระเด็นกระดอนไปตามฝาผนัง

แต่เจ้านกกระจอกตัวน้อยมันนั่งและหัวเราะ อยู่ที่มุมมูมหนึ่งของมัน "ฮิ ฮิ ฮิ"

I løpet av kvelden kom det flere våte gjester:

En vaktbikkje, og en stor ku som presset seg inn i huset og lagde jordskjelv. Alle dyrene ble slengt til veggs.

Men den lille spurven satt og lo i kroken sin: «Hi-hi-hi-hi.»

“ซ ซ ซ ซ ซ” ตอนนี้ได้ยินแต่เสียงกรนในบ้านหลังน้อยนี้ เจ้านกกระจอกตัวน้อยและคุณชายอีกาค้นพบที่ของ
มันบนขอบหน้าต่าง ในขณะที่เจ้าแมวเจ้าสุนัขเฝ้าบ้านและแม่วัวตัวโตนอนหลับใคร่หลับมันในห้อง

«Z-z-z-z-z» Nå kunne man bare høre lyden av snorking i det lille huset. Den lille spurven og herr kråke hadde funnet hver sin plass i vinduskarmen, mens kattepusen, vaktbikkja og den svære kua la seg i hvert sitt hjørne i rommet.

วันต่อมาเมื่อหญิงชราบิดตัวและล้มตา นางรู้สึกที่บ้านของนางสั่นสะเทือน
อีกาได้คาบท่อนฝืนสามท่อนด้วยปากของมันเข้ามา
สุนัขเฝ้าบ้านใช้ปอดที่แข็งแรงของมันเป่าลมเข้าไปในเตาผิงเพื่อให้ไฟลุก
เจ้าแมวเตรียมอาหารเข้าที่นกกินวางไว้บนผ้าปูบนพื้นบ้าน
แม่วัวตัวโตได้เข้าไปในเมืองและได้ซื้อขนมปังเตาถ่านมาด้วย
และเจ้านกกระจอกได้ขับร้องเพลงด้วยทำนองที่ไพเราะ

Neste dag, da den gamle dama strakk seg og åpnet øynene, så hun at hele huset var i bevegelse: Kråka braste inn med tre vedkubber i nebbet. Vaktbikkja brukte de sterke lungene til å blåse liv i peisen. Katten gjorde i stand en lekker frokost på en duk på gulvet. Den store kua hadde vært i byen og kjøpt steinbakt brød. Og spurven sang en vakker melodi.

สัตว์ทั้งหมดนั่งล้อมรอบบนพื้น นั่งรอบวงอาหารเข้าที่วางไว้บนผ้าปู ได้กินขนมปังอบอบเตาถ่าน กับเนยแข็ง
จากแกะ และได้ดื่มชาด้วยความเพลิดเพลินใจ

เมื่อพวกเขาได้ดื่มชาอีกสุดท้าย แสงอาทิตย์ก็เริ่มส่องประกาย ตอนนี้ฝนก็จางหายไป มันคงถึงเวลาแล้วที่จะ
จากกัน

เพียงแค่คิดจะลาจากหญิงชราที่แสนดี ก็ทำให้พวกเขาเศร้าใจยิ่งนัก

Alle satte seg rundt frokostduken på bakken, spiste steinbakt brød med fetaost, drakk te og storkoste seg.
Da de hadde tatt den siste slurken med te, begynte sola å skinne. Nå regnet det ikke lenger, så det var vel
kanskje på tide å dra. Men tanken på å ta farvel med den gamle snille damen gjorde dem veldig triste.

ด้วยหัวใจที่เศร้าสร้อย หญิงชรามองดูสัตว์เหล่านี้ แล้วพูดว่า

“ถ้าฉันสามารถตัดสินใจได้เองตามลำพัง ฉันก็จะให้พวกเจ้าทั้งหมดอยู่ที่นี่ แต่สวนของฉันมันขนาดแค่กระบะทรายเท่านั้น ถ้าเจ้านกกระจอกตัวน้อยอยู่ แม่วัวตัวใหญ่จำเป็นต้องไป”

“และฉันล่ะ ที่ร้อง เมอ เมอ ให้นมและเนยกับท่าน และใช้สำหรับทำขนมปัง จะไม่ให้ฉันอยู่หรือ” แม่วัวโตตอบโต้

“เหมียว เหมียว เหมียว ...”เจ้าแมวร้อง

“แล้วฉันล่ะตัวที่ร้อง วูฟฟ์ วูฟฟ์ วูฟฟ์ ฉันขับไล่เจ้าหิวขโมย ฉันคือ เรอฟ เรอฟ จะไม่ให้ฉันอยู่ด้วยหรือ เจ้าสุนัขเฝ้าบ้านร้อง
ถาม

“คร้า คร้า คร้า” เจ้าอีการ้อง

แล้วฉันล่ะที่ร้องทวิ ทวิ พวกเราทั้งหมดต้องการดนตรี จะไม่ให้ฉันอยู่หรือ

Med en klump i hjertet så den gamle dama på alle dyrene og sa: «Hvis det var opp til meg, så skulle jeg latt dere alle bli igjen, men hagen min er like stor som en sandkasse, dem rommer ikke så mye. Hvis den lille spurv blir igjen, blir den svære kua nødt til å gå.» «Og hva med meg som sier mø-mø, gir deg melk og smør til brød-brød, skal ikke jeg få bli?» sa den svære kua. «Mjau-maju- maju ...» sa katten. «Hva med meg som sier woff- woff, banker tyver, jeg er røff-røff, skal ikke jeg få bli?» sa vaktbikkja. «Kra-kra-kra ...» sa kråka. «Hva med meg som sier tvi-tvi, alle trenger en melodi, skal ikke jeg få bli?»

และในที่สุดสัตว์ทุกตัวก็ได้อยู่ร่วมกัน แต่มีข้อแม้ว่า

ทั้งหมดต้องช่วยเหลืองานบ้าน และต้องทำดีต่อกัน

แล้วพวกเขาก็ทำตามเช่นนั้น และตั้งแต่นั้นมาพวกเขาก็อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ในที่สุดนิทานเรื่องนี้ก็จบลง

Og det var slik alle fikk lov til å bli, men på en betingelse: Alle skulle hjelpe til med huset, og være snille med hverandre. Det gjorde de og fra da av levde de mange lykkelige år sammen.

Snipp, snapp, snute, så er eventyret ute.

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no